

Adri – “Ik wil vooruit!”

Die ochtend was Utrecht stil en wit. De sneeuw dempte het geluid van de stad terwijl Adri richting de bibliotheek aan het Neude liep. Veertig minuten had ze gewandeld, en ondanks de kou had ze van elke stap genoten. De frisse lucht, de rust van de stad onder een deken van sneeuw — het waren zeldzame momenten waarop haar lichaam even lichter voelde dan haar verleden. Adri is 22 jaar, klein van stuk, met een scherpe blik die verradt dat ze al veel meer heeft meegemaakt dan je op die leeftijd zou verwachten. Ze vertelde me haar verhaal.

Adri komt uit Siberië, uit Rusland. Sinds een jaar woont ze in Utrecht, waar ze onderdak heeft gevonden via SNDVU. Haar jeugd was moeilijk en onveilig. Haar moeder haatte haar, en die afwijzing heeft diepe mentale sporen nagelaten. Toen Adri veertien was, kreeg ze een ernstig knieongeluk. Een operatie was noodzakelijk, maar haar moeder weigerde de kosten te betalen. Later verhuisde het gezin naar Oekraïne, waar medische zorg uitbleef. Fysiotherapie hielp nauwelijks en tot op de dag van vandaag klapt haar knieschijf soms uit de kom, met chronische pijn als gevolg.

Als jonge LHBTQ-vrouw met eigen ideeën die botsten met die van haar familie, werd Adri uiteindelijk uit huis gezet. Kort daarna brak de oorlog in Oekraïne uit. Samen met haar vriendin vluchtte ze richting Litouwen. In Litouwen kregen ze geen asiel omdat daar een wet is waardoor LHBTQers gelijk worden gesteld met terroristen en extremisten. Terugkeren naar Rusland was geen optie. Met hulp van mensen uit de LHBTQ-gemeenschap wisten ze via Polen uiteindelijk Nederland te bereiken.

Ook hier ging het niet vanzelf. In Utrecht moest Adri vier maanden wachten op fysiotherapie. Twee behandeltrajecten leverden weinig op, totdat taping van haar knie verlichting bracht. Dankzij de ondersteuning van de Stichting Ella Vogelaar kan ze nu haar knie steeds zelf taping om de pijn draaglijk te houden.

Later die dag heeft Adri nog een afspraak met Vluchtelingenwerk; de volgende ochtend moet ze zich melden in Ter Apel. Er wordt ook gesproken over psychologische hulp, want haar verhalen worden vaak in twijfel getrokken, en juist dat maakt alles zwaarder voor Adri.

Adri heeft een achtergrond in ICT en is heel leergierig. Via Stichting VluchtelingKansen kreeg ze een laptop en ondersteuning richting een MBO-opleiding. Ze leert nu Nederlands, wat haar plannen met een jaar vertraagt. Dat vindt ze moeilijk, want ze wil vooruit! Haar droom is om Games Design te studeren aan de HKU. Ooit wil ze samen met vrienden games maken — nieuwe werelden creëren, waarin vrijheid en veiligheid vanzelfsprekend zijn. Ik wens voor Adri dat haar dromen waarheid worden.